

PROCESAREA SEMNALELOR - CURS 04

**CONTINUARE TRANSFORMATA FOURIER,
ALIERE**

Cristian Rusu

CUPRINS

- **recapitulare**
- **procesul de eșantionare**
- **aliere**
- **referințe bibliografice**

RECAPITULARE

- **DFT** pentru un vector $\mathbf{x}$:

$$\mathbf{X} = \mathbf{F}\mathbf{x}$$

- $\mathbf{F}$ se numește matricea Fourier
- $\mathbf{X}$ se numește transformata Fourier a lui $\mathbf{x}$
- în anumite situații vedeți $\mathbf{X} = \mathcal{F}(\mathbf{x})$
- complexitatea $O(n^2)$

- **FFT**

$$\mathbf{X} = \text{FFT}(\mathbf{x})$$

- se numește transformarea Fourier rapidă
- FFT e echivalent cu DFT, dar FFT e mai rapid
- complexitatea $O(n \log_2 n)$

RECAPITULARE

- matricea Fourier $\mathbf{F}$
  - este liniară, este pătrată, este complexă, este unitară
    - inversa este $\mathbf{F}^{-1} = \mathbf{F}^H$ (transpus și complex conjugat)
  - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ este FFT($\mathbf{x}$), $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x} = \mathbf{F}^H\mathbf{x}$ este IFFT($\mathbf{x}$)
  - ambele operații sunt $O(n \log_2 n)$
    - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie ???
    - $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie ???

RECAPITULARE

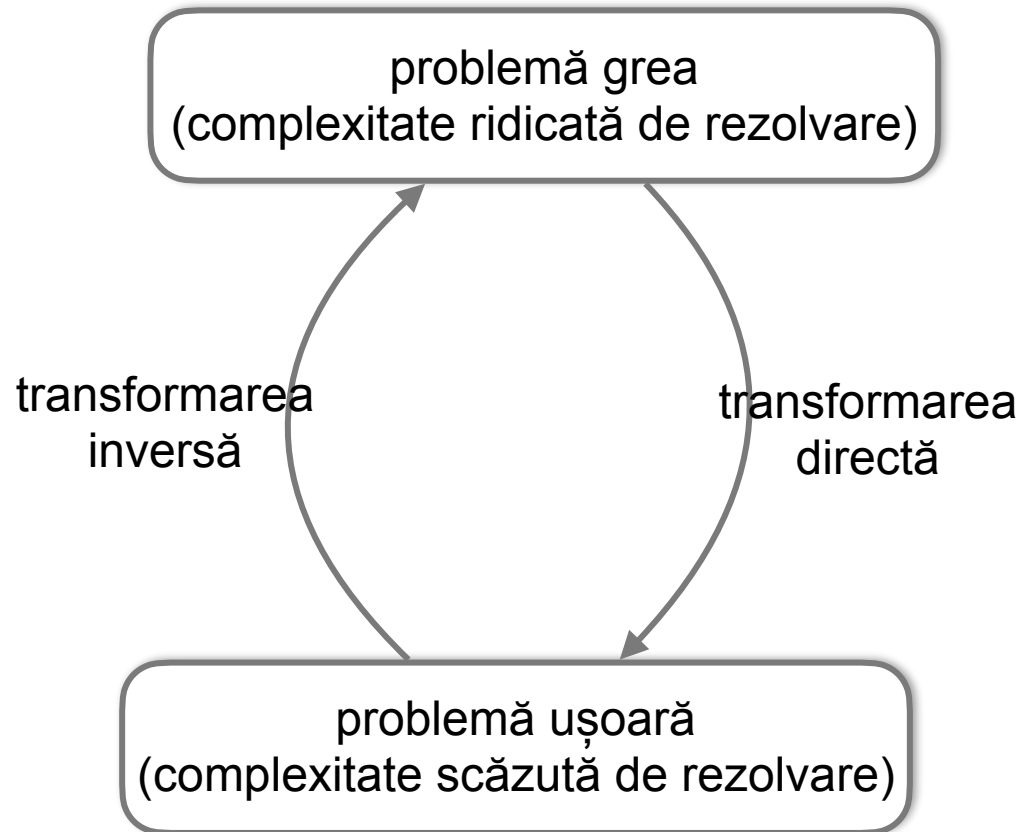
- matricea Fourier $\mathbf{F}$
  - este liniară, este pătrată, este complexă, este unitară
    - inversa este $\mathbf{F}^{-1} = \mathbf{F}^H$ (transpus și complex conjugat)
  - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ este FFT($\mathbf{x}$), $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x} = \mathbf{F}^H\mathbf{x}$ este IFFT($\mathbf{x}$)
  - pentru a garanta $\mathbf{F}^H\mathbf{F} = \mathbf{I}$ avem:
    - folosim $\frac{1}{\sqrt{n}}\mathbf{F}$ și $\frac{1}{\sqrt{n}}\mathbf{F}^H$
    - sau folosim $\mathbf{F}$ și $\frac{1}{n}\mathbf{F}^H$
    - pentru a verifica unitaritatea: $\|\text{abs}(\mathbf{F}^H\mathbf{F}) - \mathbf{I}\| \leq \epsilon$
  - $\mathbf{F}$ conservă energia: $\|\mathbf{F}\mathbf{x}\|_2 = \|\mathbf{x}\|_2$
  - ambele operații sunt $O(n \log_2 n)$
    - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie $O(n^2)$
    - $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie $O(n^3)$

RECAPITULARE

- matricea Fourier $\mathbf{F}$
  - este liniară, este pătrată, este complexă, este unitară
    - inversa este $\mathbf{F}^{-1} = \mathbf{F}^H$ (transpus și complex conjugat)
  - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ este FFT($\mathbf{x}$), $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x} = \mathbf{F}^H\mathbf{x}$ este IFFT($\mathbf{x}$)
  - ambele operații sunt $O(n \log_2 n)$
    - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie $O(n^2)$
    - $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie $O(n^3)$
- pentru noi, $\mathbf{x}$ este un vector real
  - $\mathcal{F}(\mathbf{x})$ este în general complex (asta nu ne convine mereu)
  - atunci $\mathcal{F}(\mathbf{x})$ are o simetrie
  - prima componentă Fourier este media
  - unele limbaje de programare au RFFT (FFT pentru $\mathbf{x}$ real)
  - cel mai mult ne interesează $\text{abs}(\mathcal{F}(\mathbf{x}))$

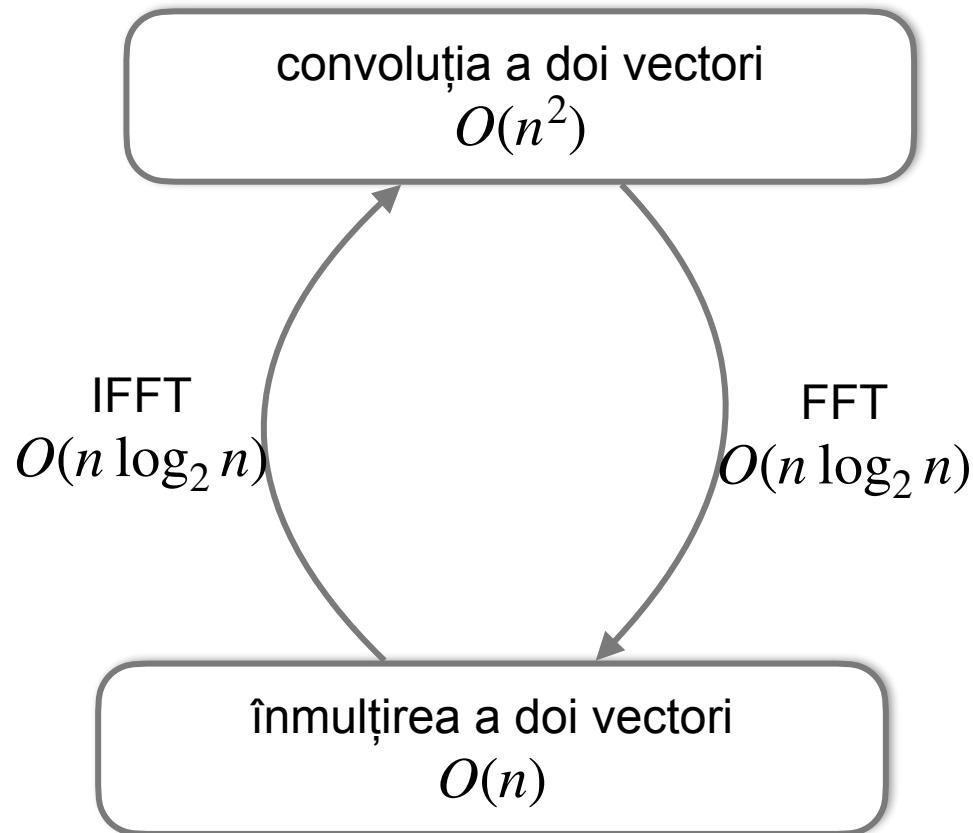
RECAPITULARE

ideea de transformare

RECAPITULARE

ideea de transformare: cazul Fourier

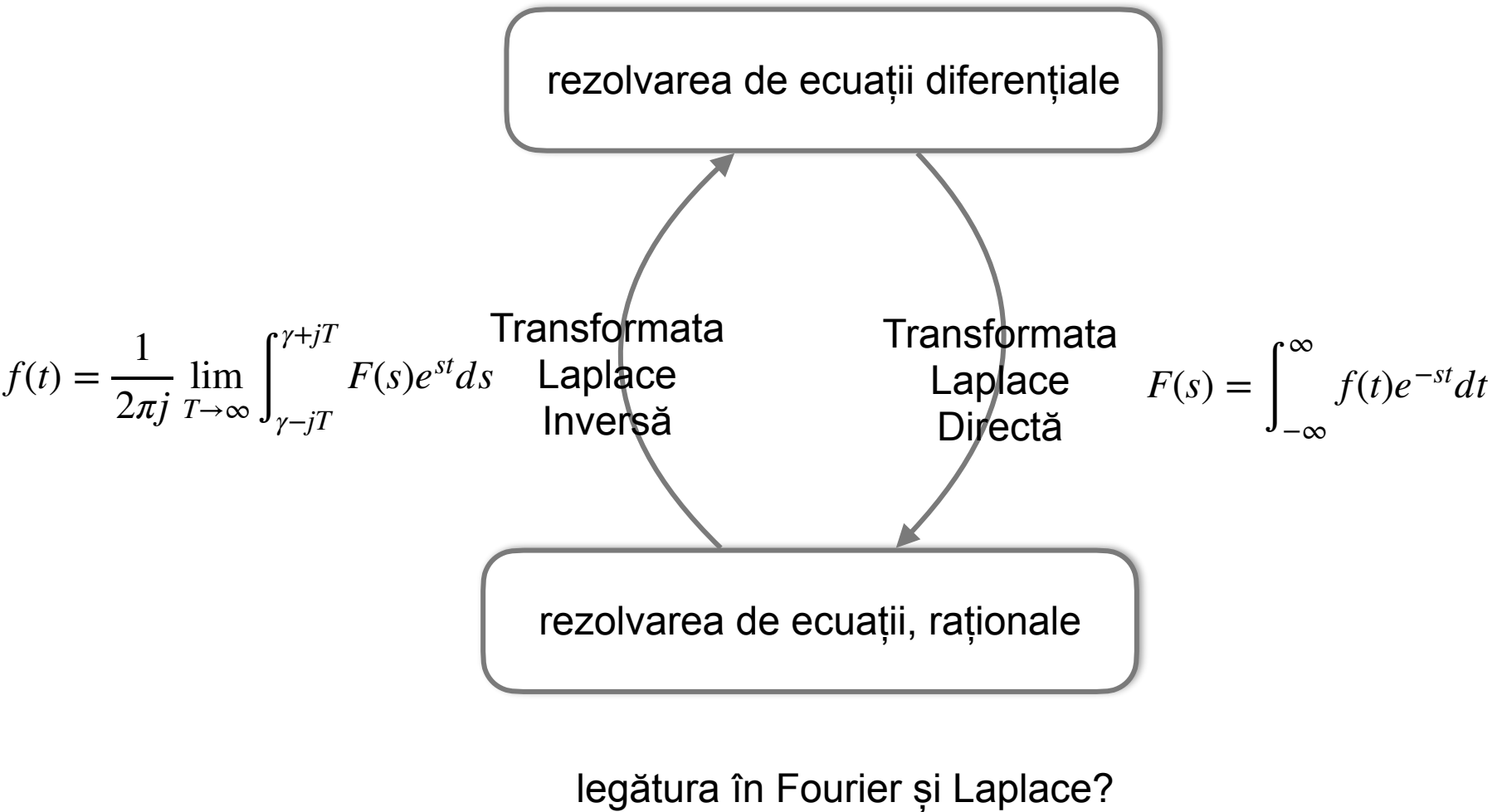
ideea: este mai ușor să rezolvi problema într-un alt domeniu

atenție: inclusiv operația de transformare trebuie să fie ușoară (aici domină)

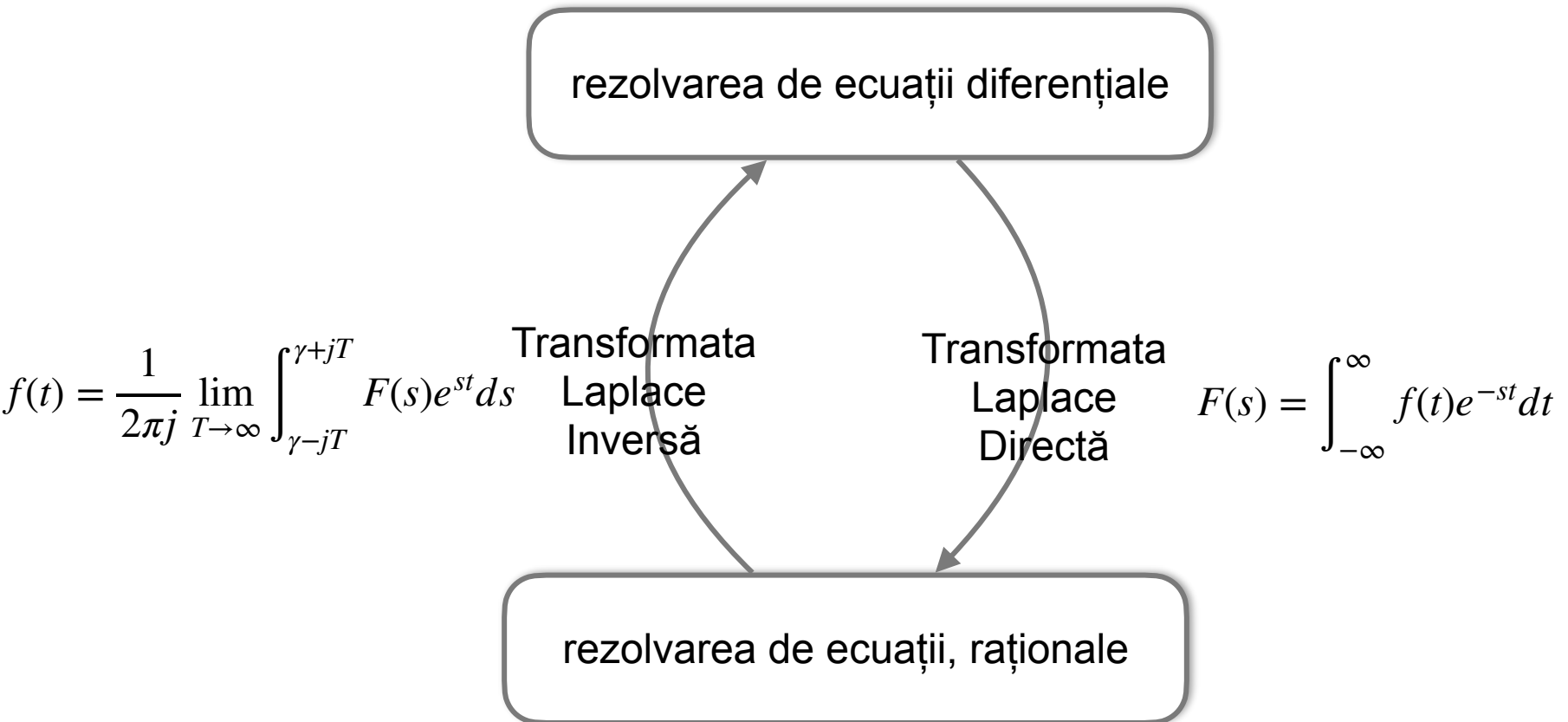
RECAPITULARE

ideea de transformare: cazul Laplace (foarte folositor în inginerie)

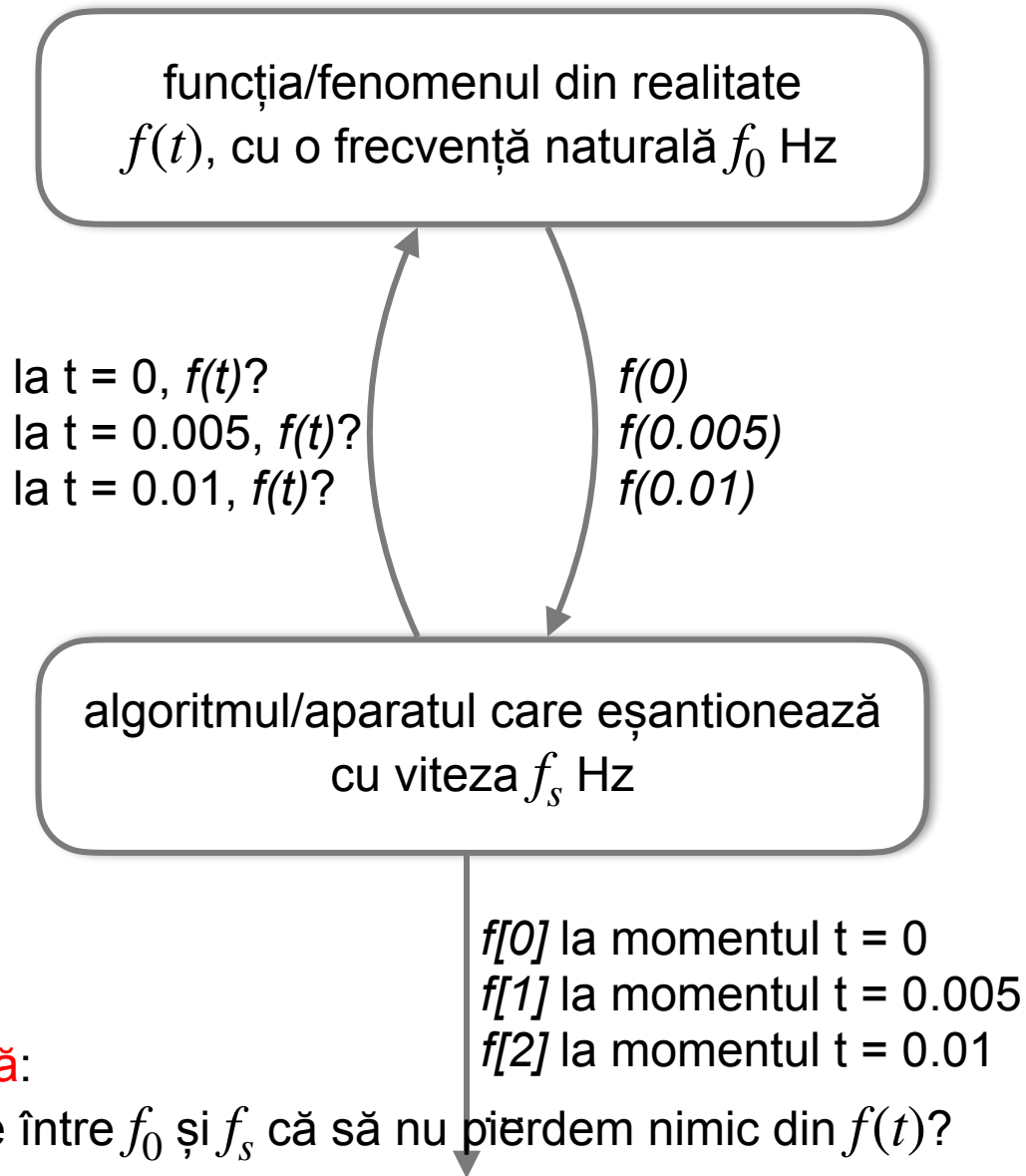
RECAPITULARE

ideea de transformare: cazul Laplace (foarte folositor în inginerie)

Fourier este un caz special de Laplace când $s = j\omega$

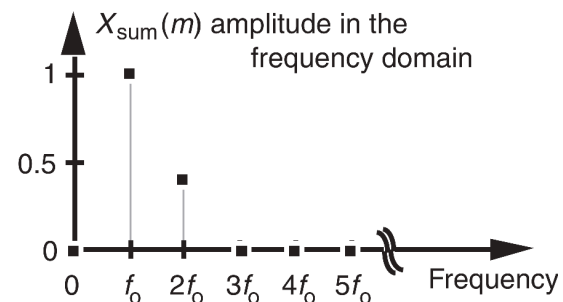
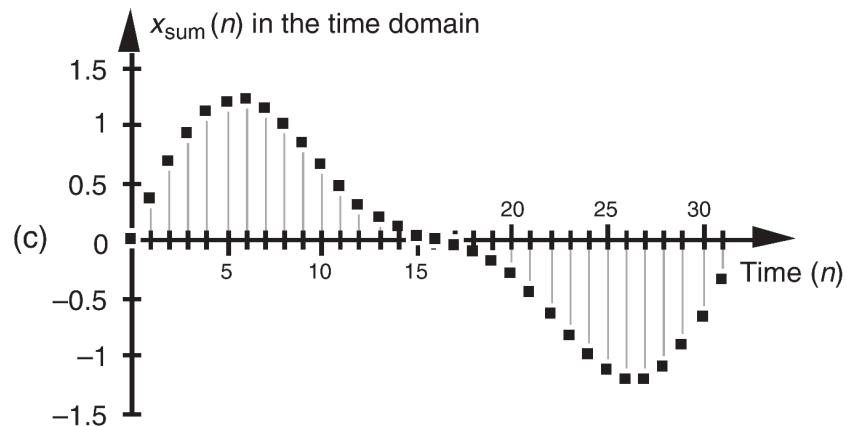
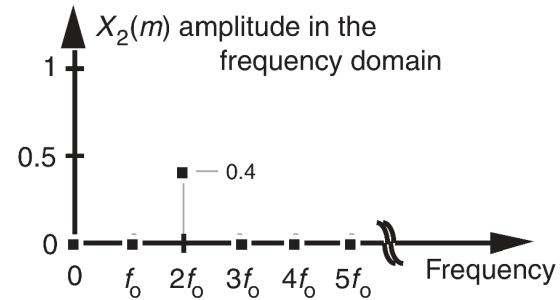
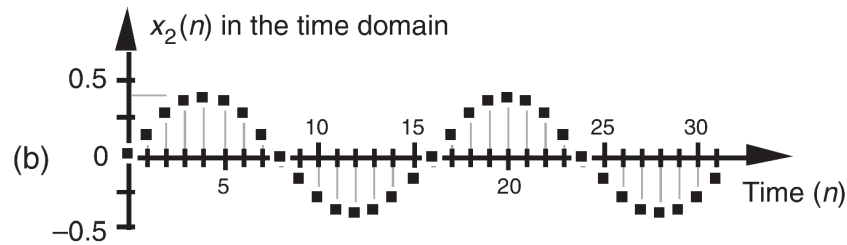
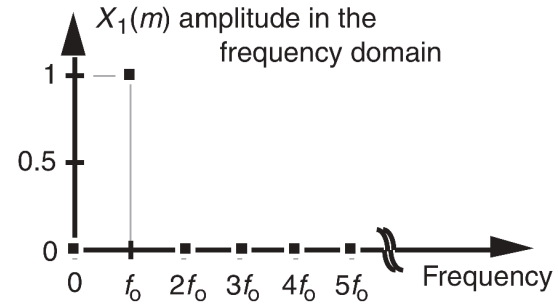
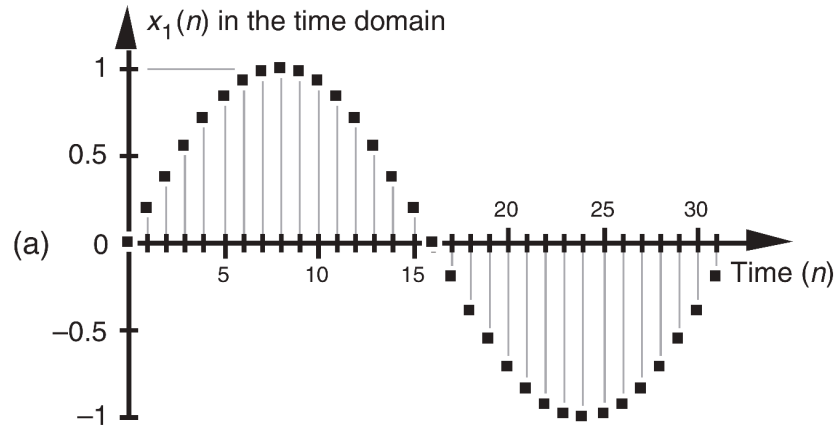
PROCESUL DE EȘANTIONARE

întrebare fundamentală:

ce relație trebuie să fie între f_0 și f_s ca să nu pierdem nimic din $f(t)$?

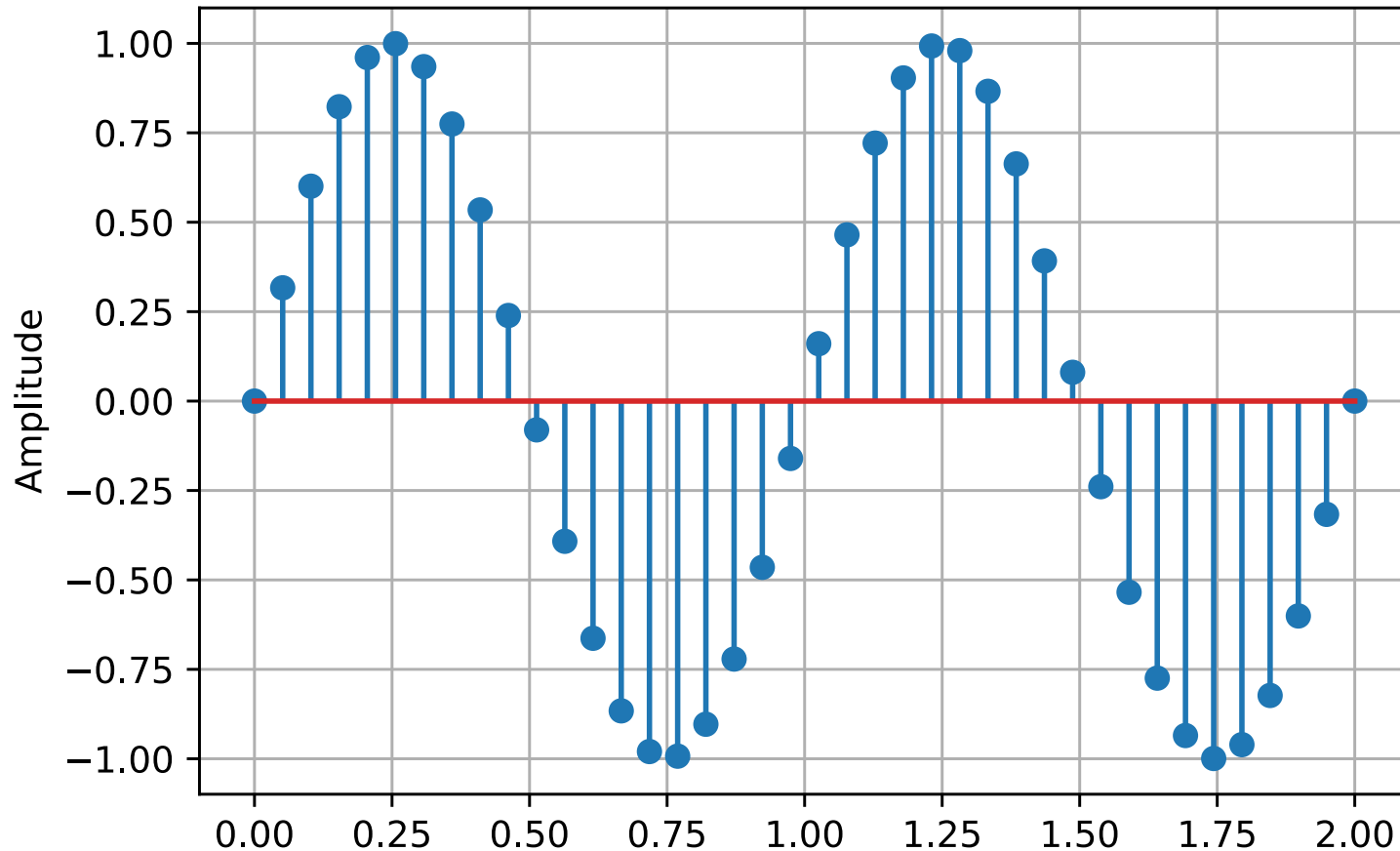
REPREZENTAREA ÎN FRECVENȚĂ

REPREZENTAREA ÎN FRECVENȚĂ

- cum determinăm frecvența semnalului în funcție de eșantioane?

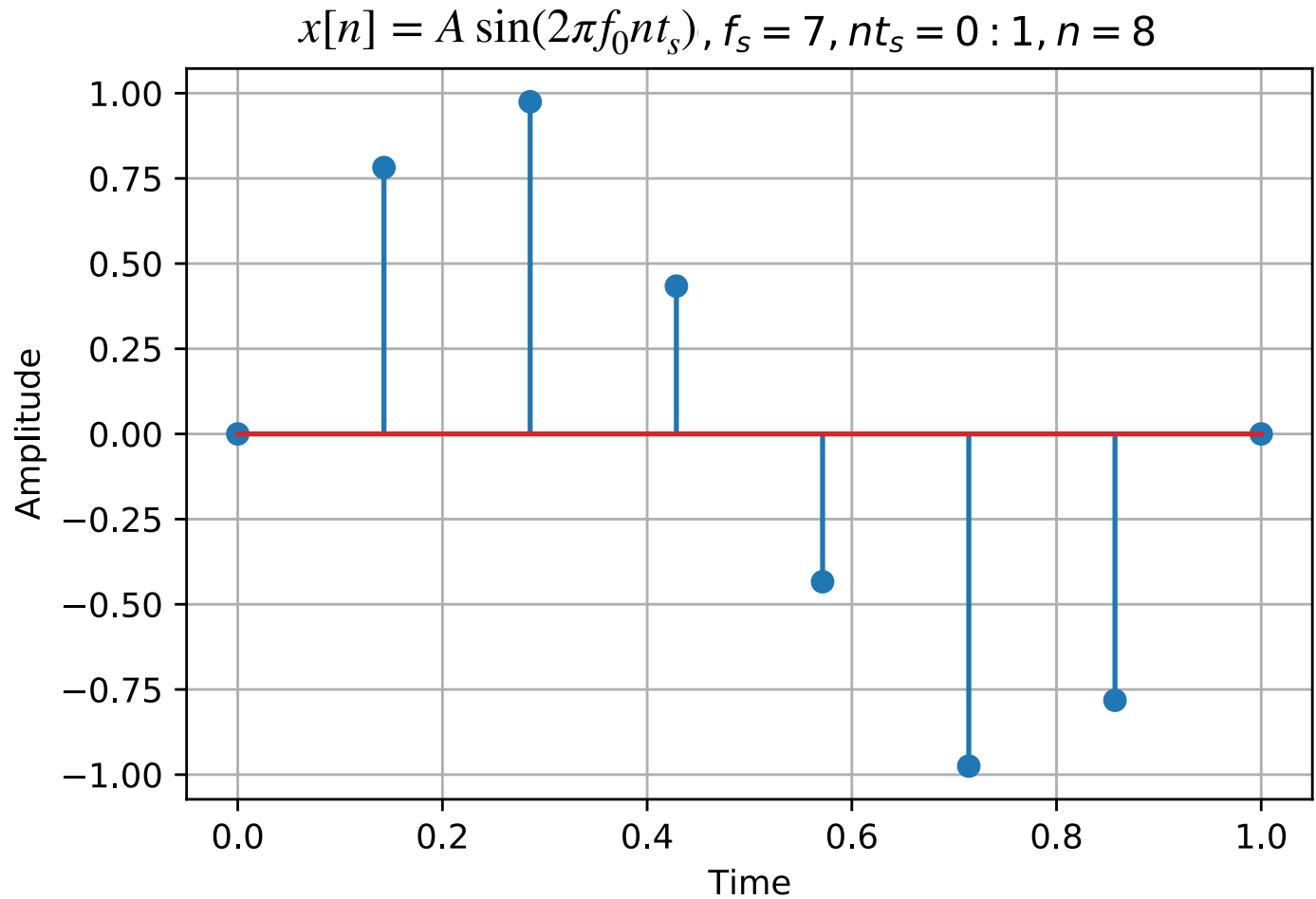
$$x[n] = A \sin(2\pi f_0 n t_s), f_0 = 1, A = 1.0, n t_s = 0 : 2, \text{samples} = 40$$

$$T = \frac{\text{eșantioane}}{\text{periodă}} \times \underbrace{\frac{\text{timp}}{\text{eșantion}}}_{t_s} = \frac{40}{2} \times \frac{2}{40} = 20 \times 0.05 = 1s \implies f_0 = 1\text{Hz}$$

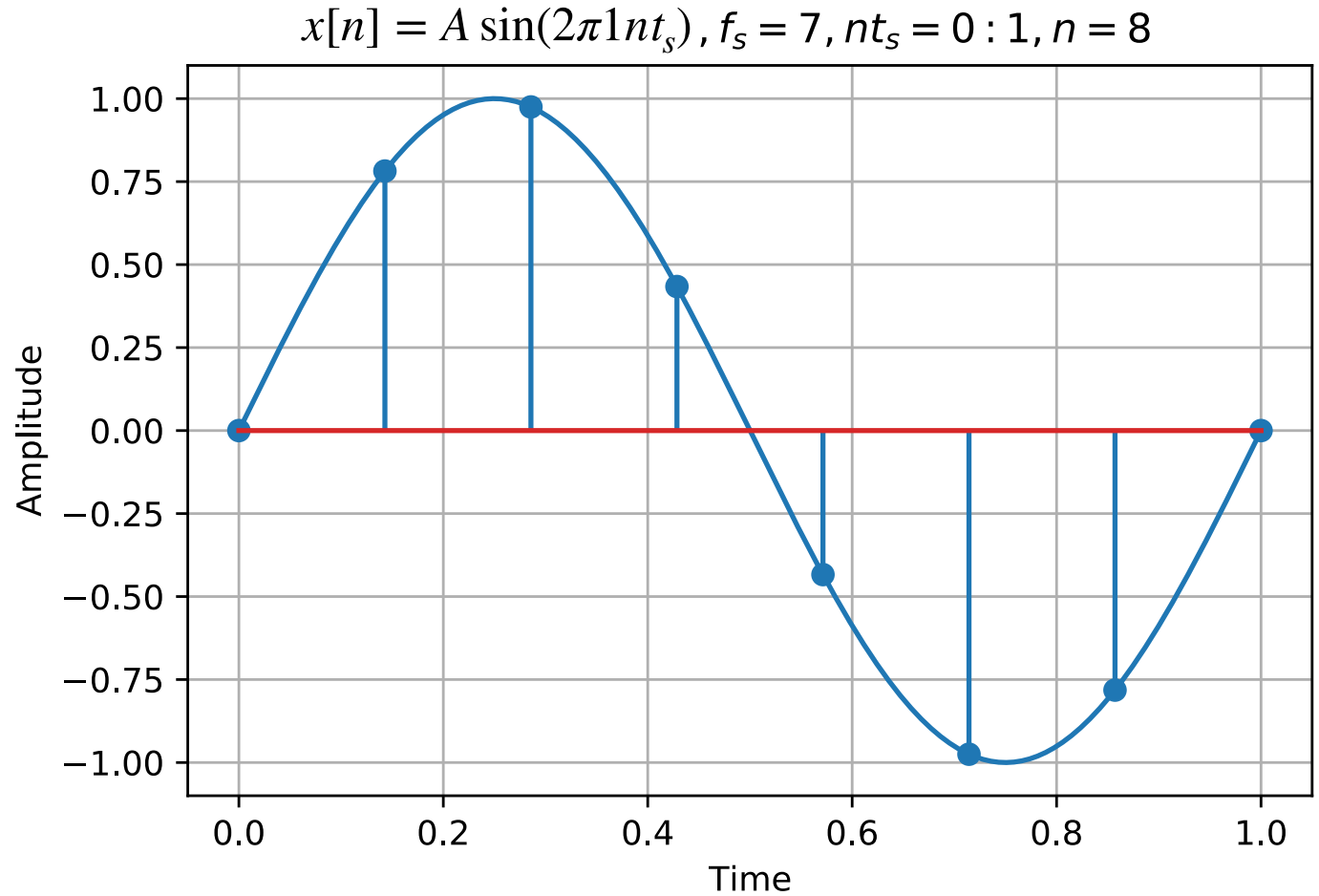
EXEMPLU: FRECVENȚA DE EȘANTIONARE $f_s = 7$

$x[0] = 0.00$
 $x[1] = 0.78$
 $x[2] = 0.97$
 $x[3] = 0.43$
 $x[4] = -0.43$
 $x[5] = -0.97$
 $x[6] = -0.78$
 $x[7] = -0.00$

EXEMPLU: FRECVENȚA DE EȘANTIONARE $f_s = 7$

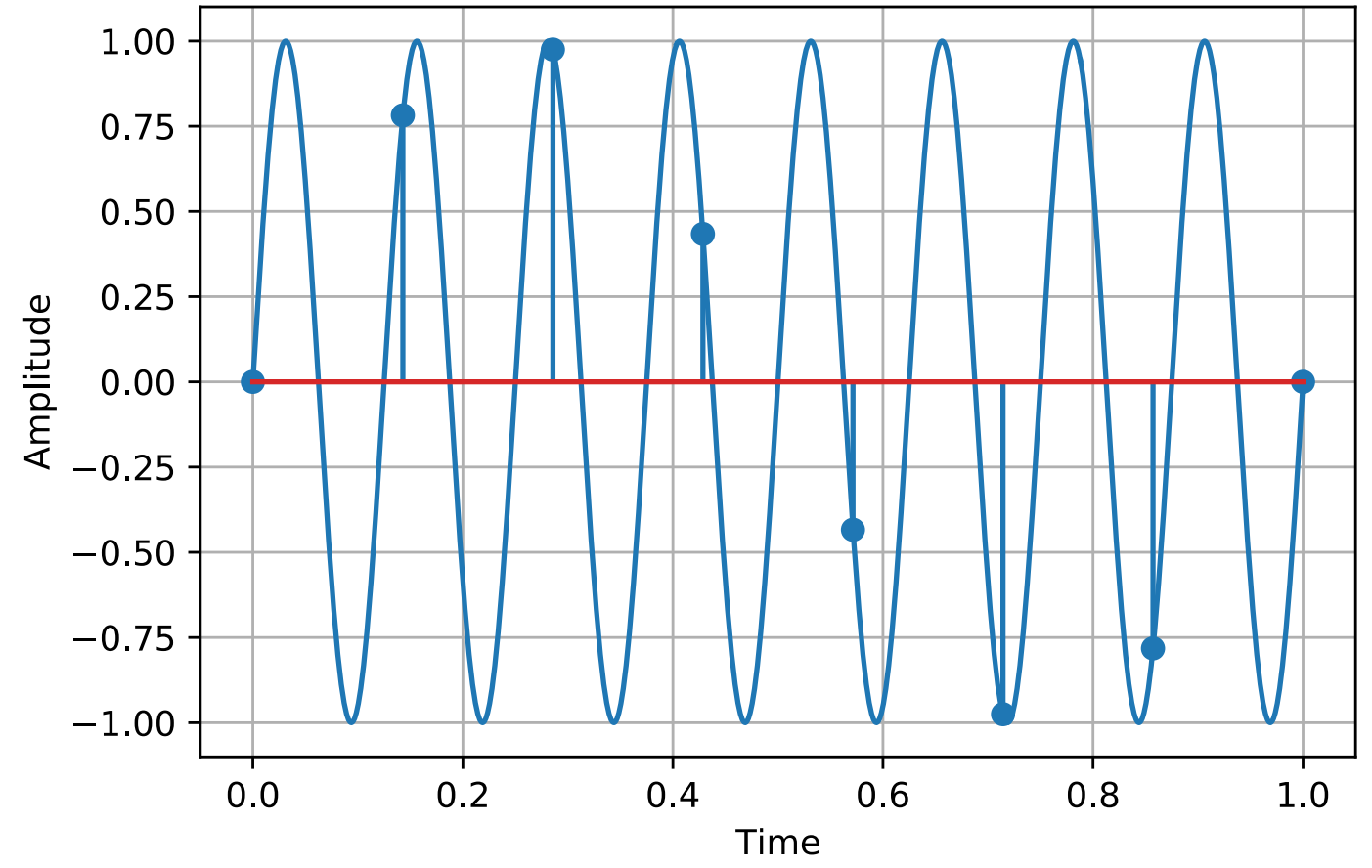
$x[0] = 0.00$
 $x[1] = 0.78$
 $x[2] = 0.97$
 $x[3] = 0.43$
 $x[4] = -0.43$
 $x[5] = -0.97$
 $x[6] = -0.78$
 $x[7] = -0.00$

EXEMPLU: FRECVENȚA DE EȘANTIONARE $f_s = 7$

- $x[0] = 0.00$
- $x[1] = 0.78$
- $x[2] = 0.97$
- $x[3] = 0.43$
- $x[4] = -0.43$
- $x[5] = -0.97$
- $x[6] = -0.78$
- $x[7] = -0.00$

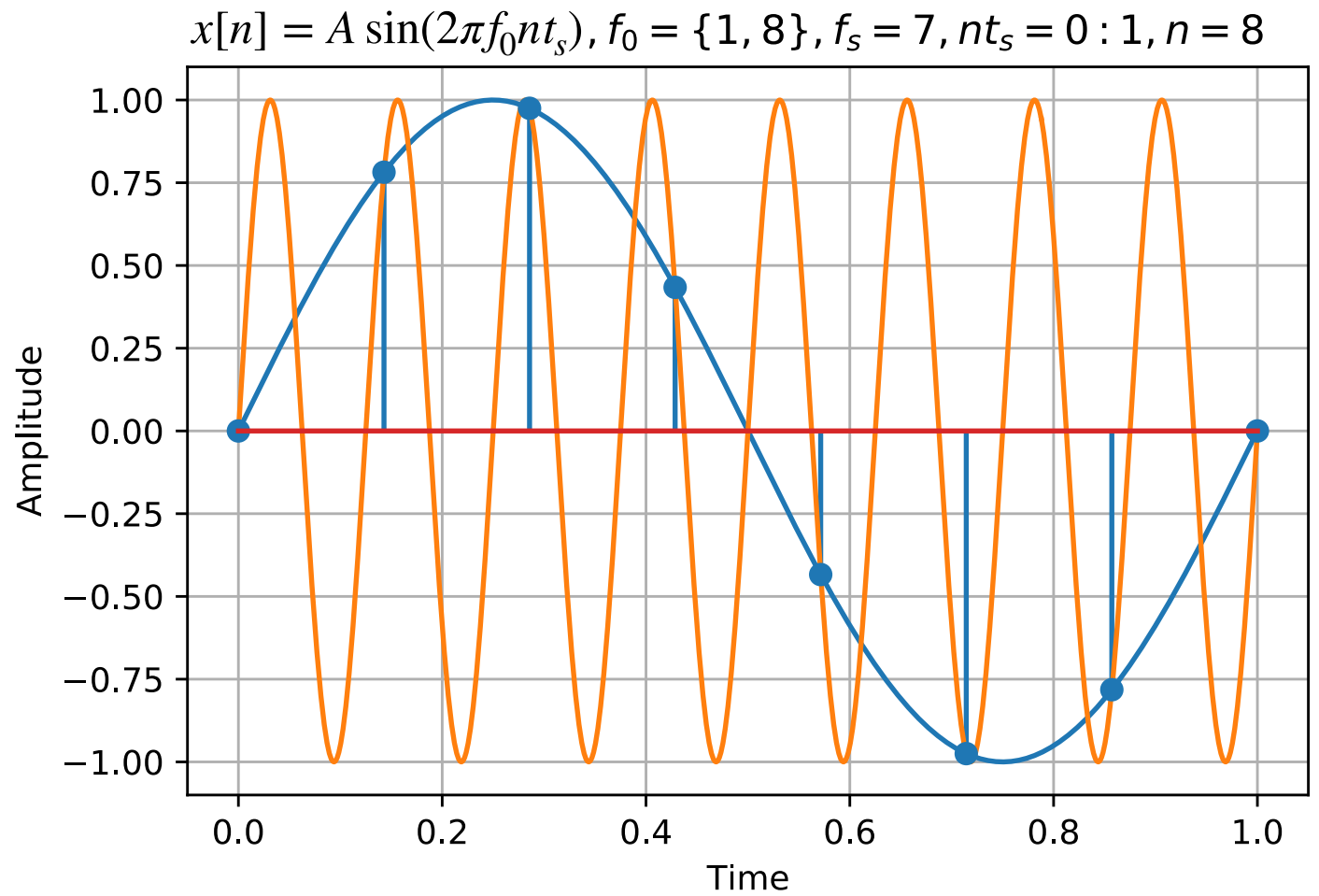
$$x[n] = A \sin(2\pi 8 n t_s), f_s = 7, n t_s = 0 : 1, n = 8$$

EXEMPLU: FRECVENȚA DE EȘANTIONARE $f_s = 7$

- $x[0] = 0.00$
- $x[1] = 0.78$
- $x[2] = 0.97$
- $x[3] = 0.43$
- $x[4] = -0.43$
- $x[5] = -0.97$
- $x[6] = -0.78$
- $x[7] = -0.00$

există o infinitate de sinusoide care trec prin cele 8 puncte!

ALIERE

- fenomenul de aliere (aliasing) apare când:

$$x[n] = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi(f_0 + k f_s) n t_s)$$

- **rezultatul fundamental:** fie frecvența de eșantionare f_s (eșantioane / secundă) și k un număr întreg nenul. Atunci nu putem distinge eșantioanele unei sinusoide de frecvență f_0 Hz de eșantioanele unei sinusoide de $f_0 + k f_s$ Hz.

ALIERE (DEMONSTRAȚIE)

- fie semnalul continuu $x(t) = \sin(2\pi f_0 t)$ cu frecvența f_0 pe care îl eșantionăm cu o rată de f_s eșantioane pe secundă la perioade de timp constante $t_s = \frac{1}{f_s}$ ($0t_s, 1t_s, 2t_s, 3t_s, \dots$):

$$x[0] = \sin(2\pi 0t_s)$$

$$x[1] = \sin(2\pi 1t_s)$$

$$x[2] = \sin(2\pi 2t_s)$$

$$x[3] = \sin(2\pi 3t_s)$$

⋮

$$x[n] = \sin(2\pi nt_s)$$

- astfel încât eșantionul $x[n]$ are valoarea sinusoide originale la momentul nt_s

ALIERE (DEMONSTRAȚIE)

- știm că $\sin(\alpha) = \sin(\alpha + 2\pi m)$, cu m întreg, deci avem:

$$\begin{aligned}x[n] &= \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi f_0 n t_s + 2\pi m) \\ &= \sin\left(2\pi \left(f_0 + \frac{m}{n t_s}\right) n t_s\right)\end{aligned}$$

- fie $m = kn$ a.î. putem înlocui fracția cu k :

$$x[n] = \sin\left(2\pi \left(f_0 + \frac{k}{t_s}\right) n t_s\right)$$

- apoi folosind $f_s = \frac{1}{t_s}$ relația devine:

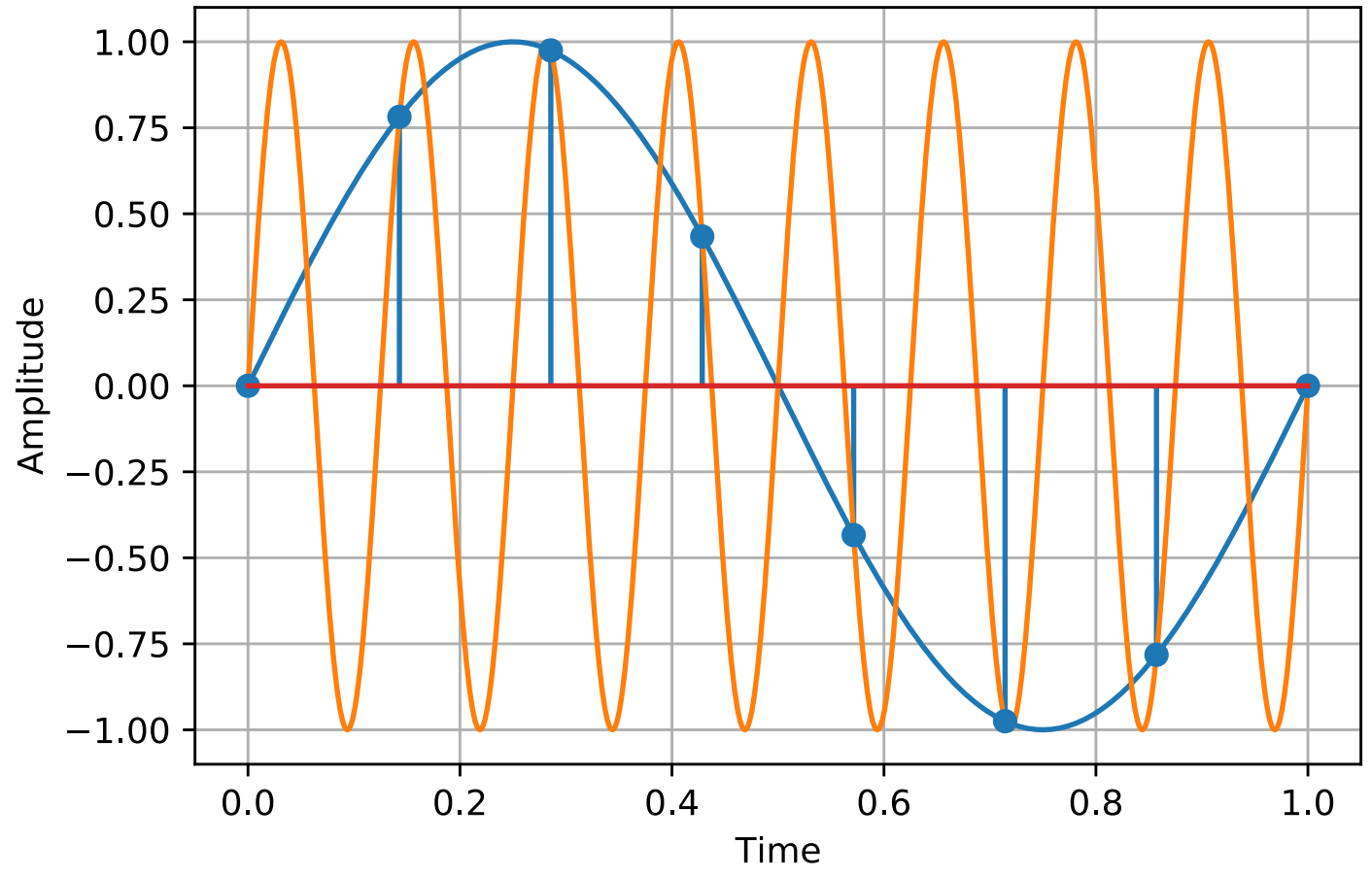
$$x[n] = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin\left(2\pi (f_0 + k f_s) n t_s\right)$$

EXEMPLU: FRECVENȚA DE EȘANTIONARE $f_s = 7$

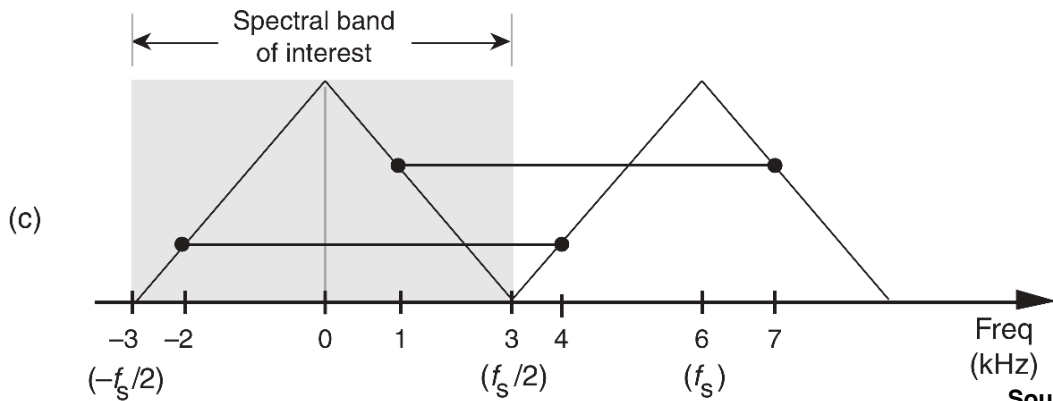
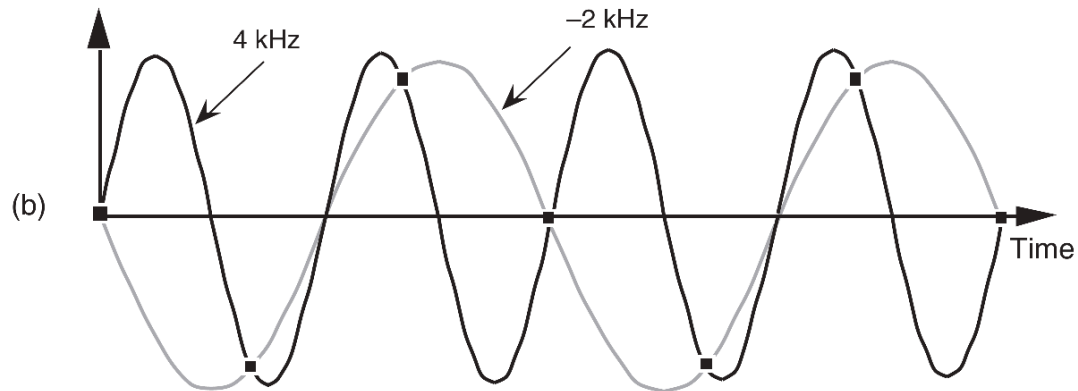
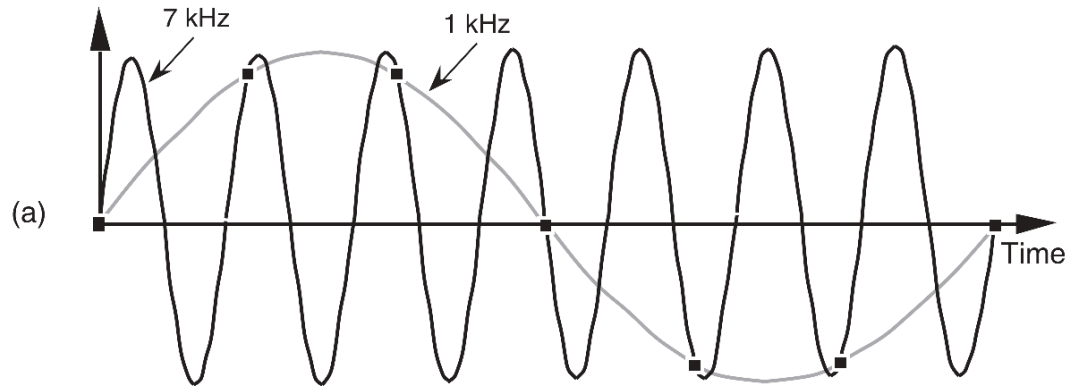
- aliasing: $f_0 = 1, f_s = 7, k = 1 \implies f = f_0 + kf_s = 8$

$$x[n] = A \sin(2\pi f_0 n t_s), f_0 = \{1, 8\}, f_s = 7, n t_s = 0 : 1, n = 8$$

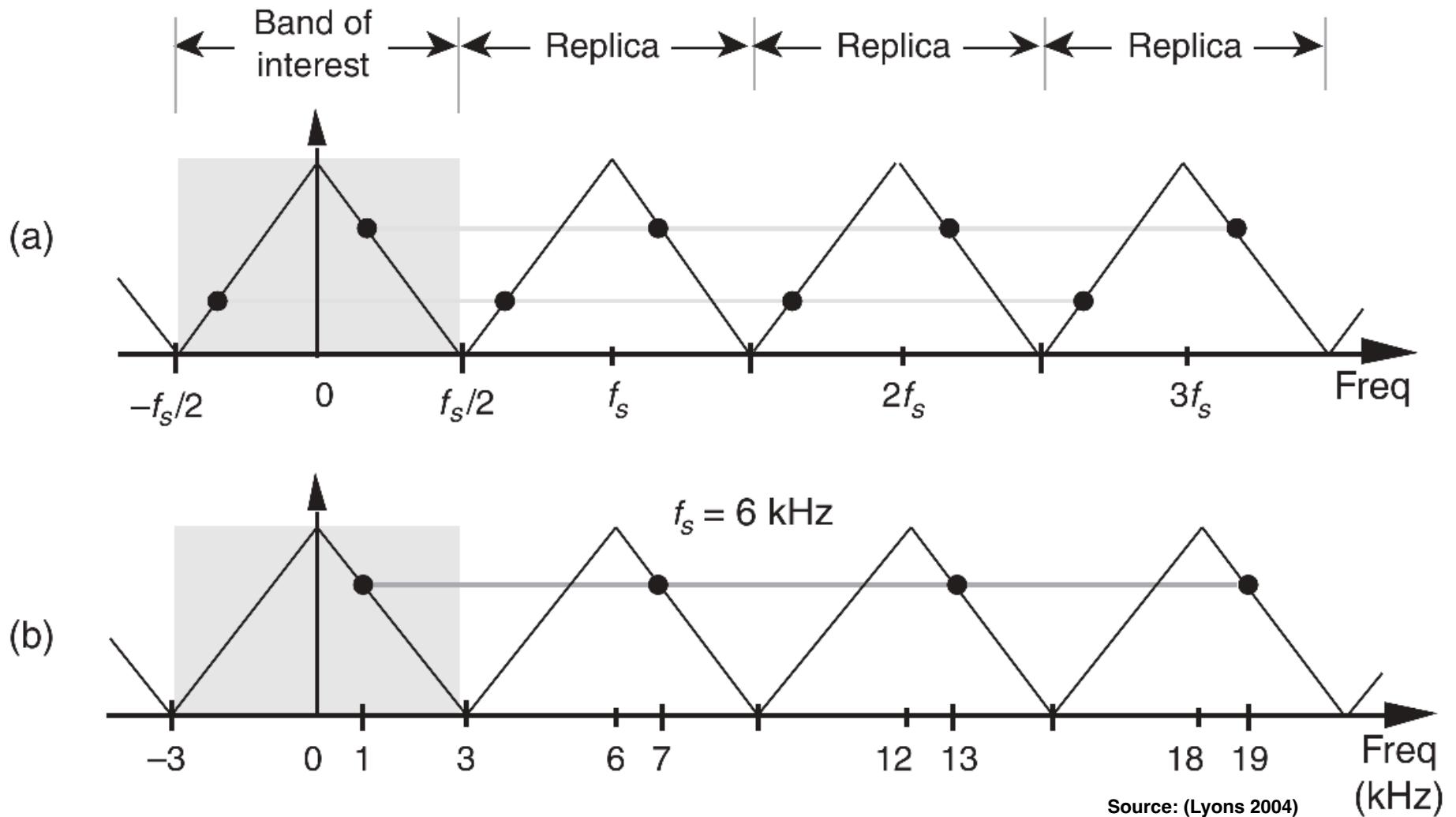
- $x[0] = 0.00$
- $x[1] = 0.78$
- $x[2] = 0.97$
- $x[3] = 0.43$
- $x[4] = -0.43$
- $x[5] = -0.97$
- $x[6] = -0.78$
- $x[7] = -0.00$

AMBIGUITATE ÎN FRECVENȚĂ

AMBIGUITATE ÎN FRECVENȚĂ

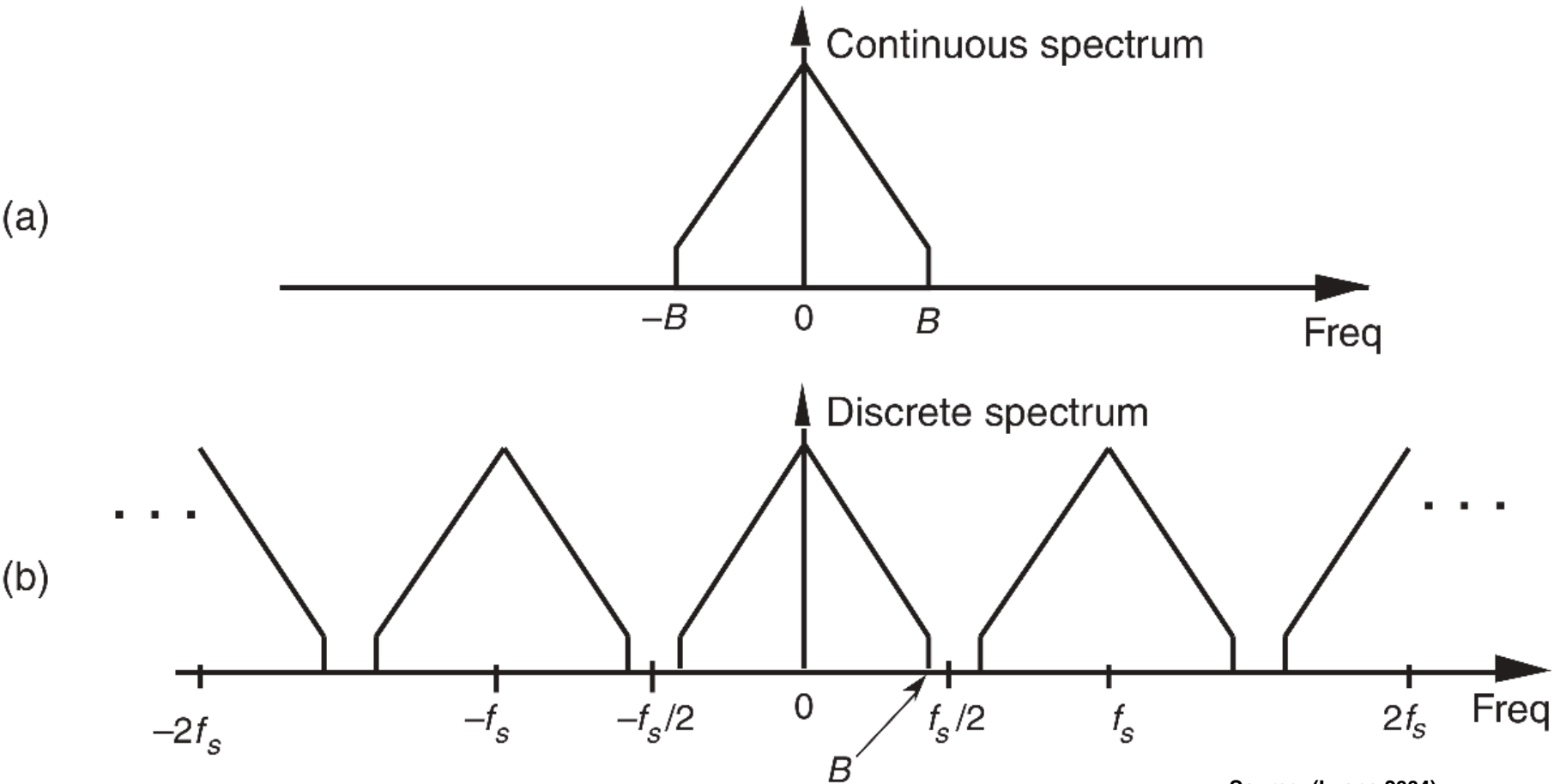

Source: (Lyons 2004)

semnalul $f_0 = 7$ kHz eșantionat cu $f_s = 6$ kHz produce o secvență a cărei spectru reprezintă simultan semnalele (tonurile): 1 kHz, 7 kHz, 13 kHz, 19 kHz ...

AMBIGUITATE ÎN FRECVENȚĂ

- semnalele limitate în bandă sunt semnalele a căror amplitudine spectrală este nulă în afara intervalului $[-B \text{ Hz}, +B \text{ Hz}]$

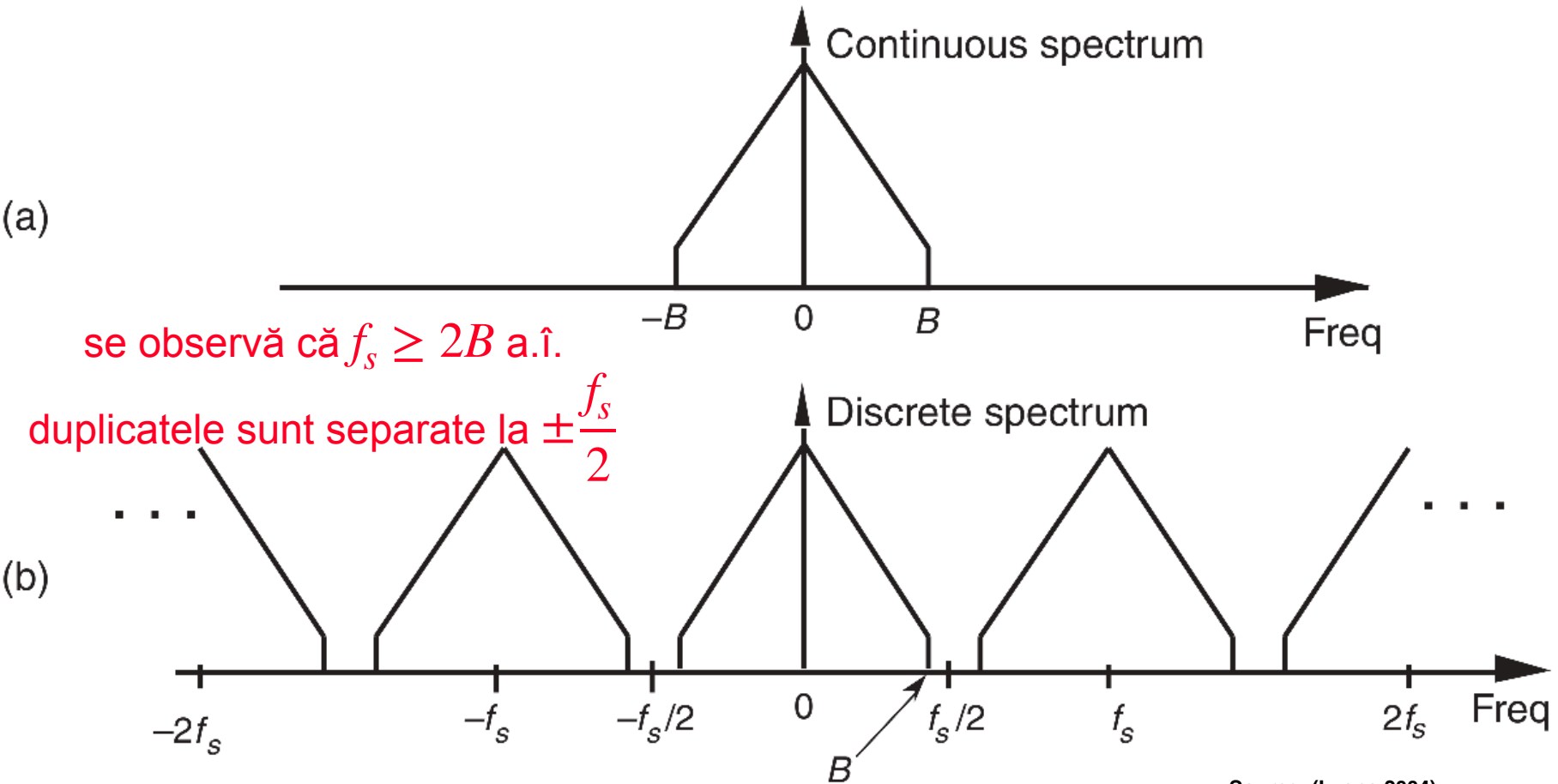

- semnalul continuu este discretizat apărând duplicatele în frecvență

AMBIGUITATE ÎN FRECVENȚĂ

- semnalele limitate în bandă sunt semnalele a căror amplitudine spectrală este nulă în afara intervalului $[-B \text{ Hz}, +B \text{ Hz}]$

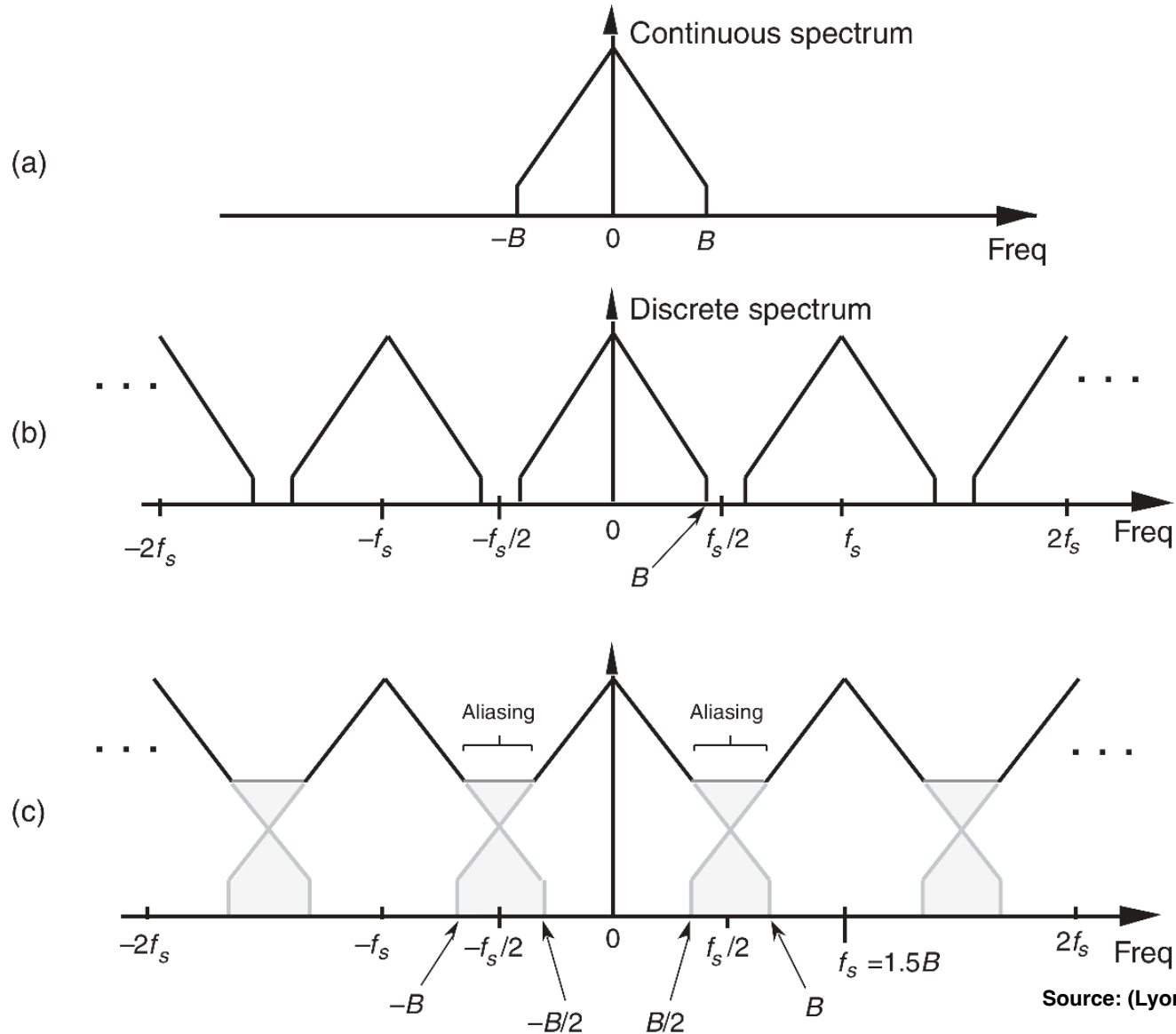
- semnalul continuu este discretizat apărând duplicatele în frecvență

AMBIGUITATE ÎN FRECVENȚĂ

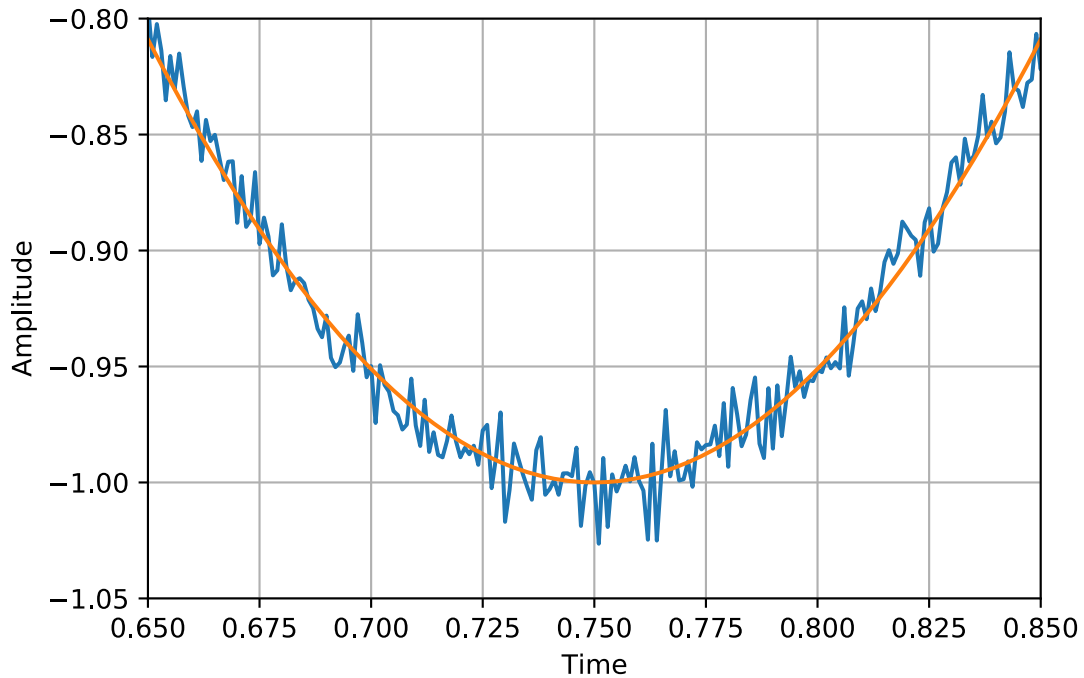
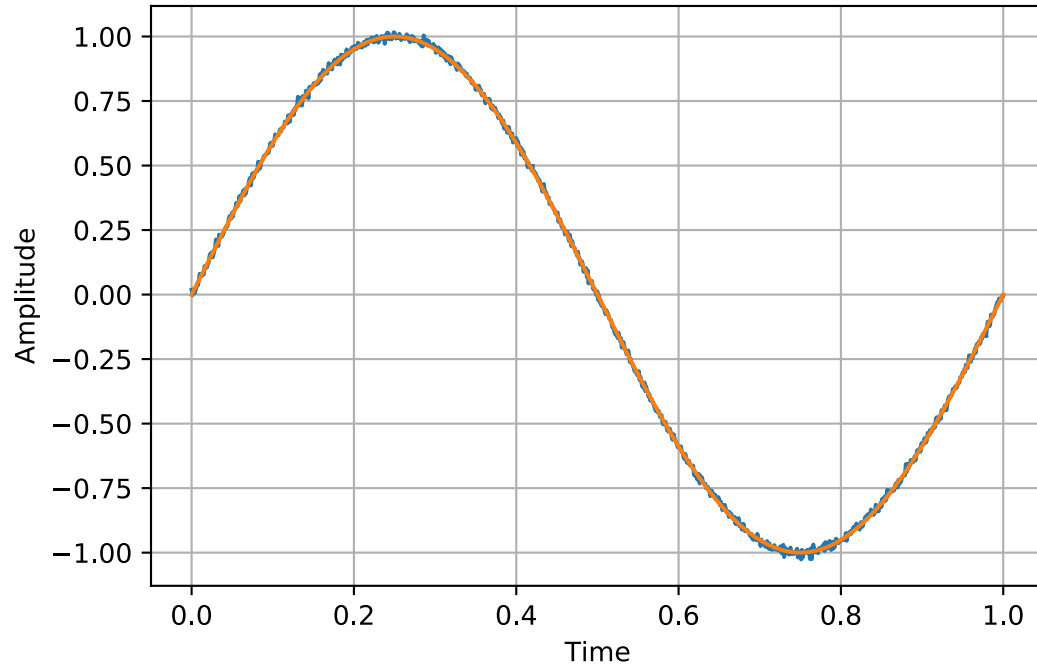
- frecvența de eșantionare $f_s \geq 2B$ este criteriul Nyquist de eșantionare, rezultat din teorema Nyquist-Shannon, ce asigură separarea duplicatelor în domeniul frecvenței

AMBIGUITATE ÎN FRECVENȚĂ

- eșantionare sub frecvența Nyquist

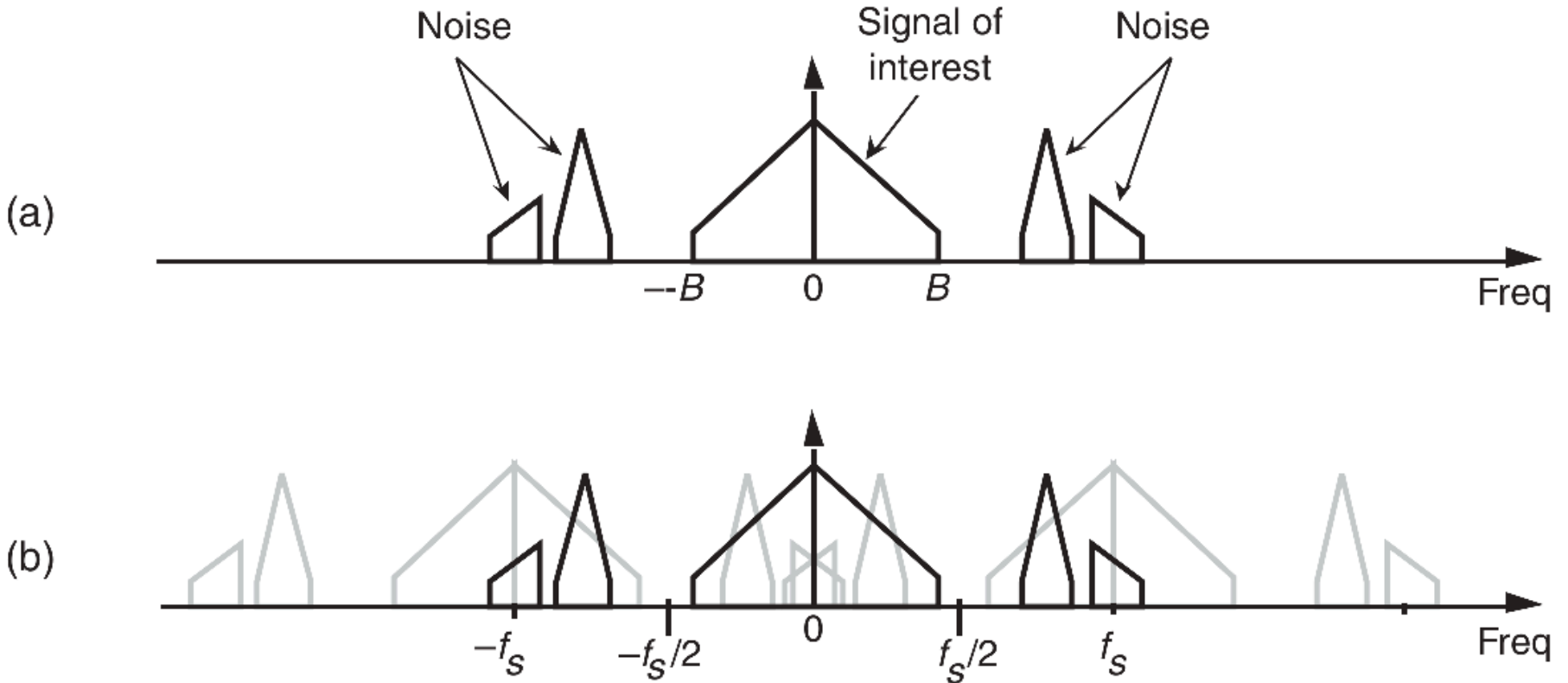

ZGOMOT

ZGOMOT

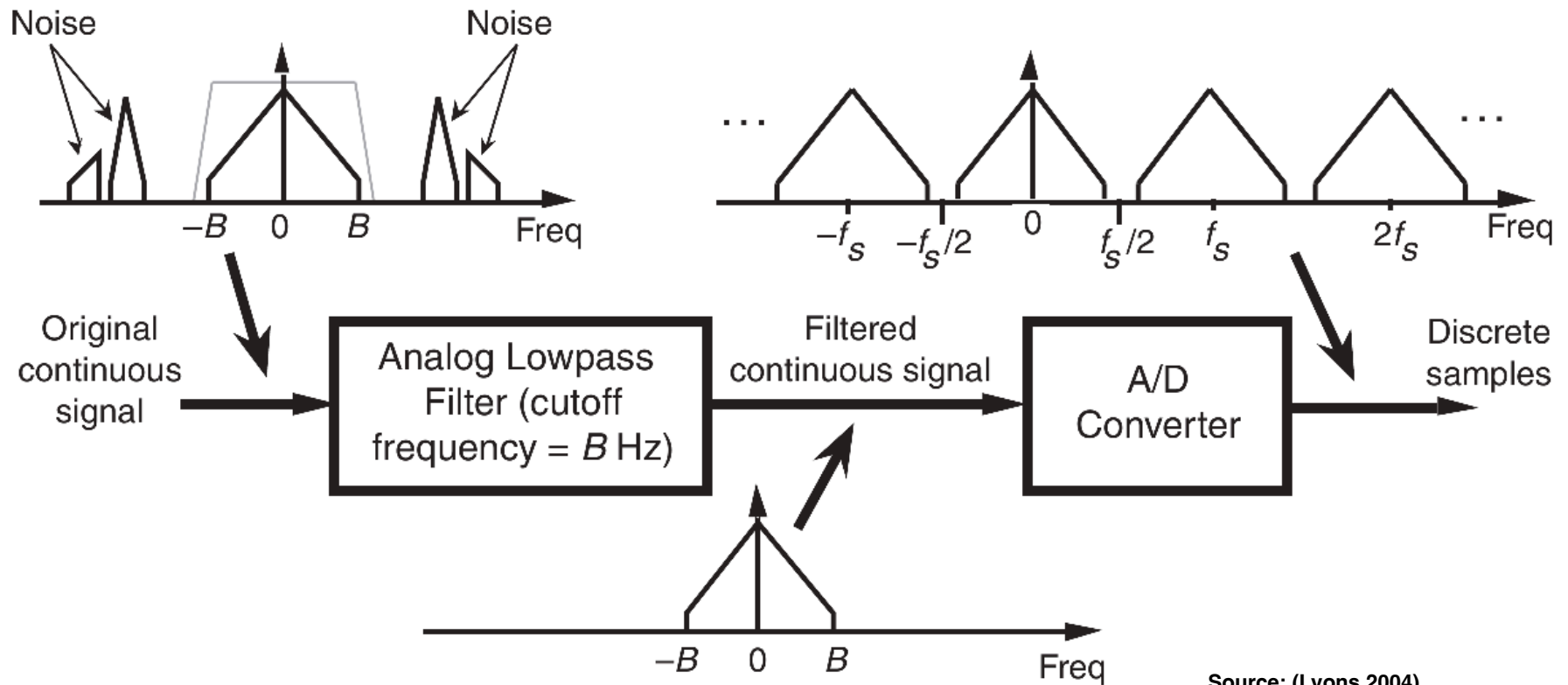
- spectru cu zgomot

Source: (Lyons 2004)

ZGOMOT

- eliminarea zgomotului

Source: (Lyons 2004)

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE GENERALE

- A. V. Oppenheim și R. W. Schaffer, **Discrete-time signal processing**, Pearson, 2014
- R. G. Lyons, **Understanding digital signal processing**, Prentice Hall, 2004
- S. Mallat, **A wavelet tour of signal processing: the sparse way**, Academic Press, 2008